

tage varen i øjesyn, hvilket må anses for praktisk uigennemførligt. Man har i denne forbindelse inden for arbejdsudvalget været inde på tanken at nedsætte lokale ankeudvalg for de større fiskepladser, men har igen opgivet dette, da såvel fiskerne som fiskeeksportørerne var imod en sådan ordning.

Ad §§ 4—12.

I §§ 4 til og med 12 er der givet regler angående opbevaring og nedkøling af fisk og fiskevarer såvel i land som om bord i fiskerfartøjerne. De mere almindelige fælles bestemmelser indeholdes i § 4, medens der i §§ 5 til 9 er givet specielle bestemmelser for opbevaringen og nedkølingen om bord i fartøjerne og i §§ 10 til 12 tilsvarende særbestemmelser for opbevaring og nedkøling i land.

Ad § 5.

Målbestemmelsen i 1. stk. er indsat efter ønske fra fiskerne og tager sigte på, at undgå, at fisken ved røgtning af bundgarn og andre faststående redskaber dynges op i sådanne højder, at de nederste fisk ødelægges ved trykket af de overliggende lag.

Ad § 8.

Bestemmelsen i § 8 tager navnlig sigte på at forbedre kvaliteten af de sild, der i eftersommeren ilandbringes fra Fladenground, og hvor det under hensyn til den lange rejse og det ofte meget varme vejr er af største betydning, at fisken straks efter fangsten ises i kasser i stedet for løst i fartøjets lastrum. Det hermed forbundne større arbejde og den mindre last, der på denne måde vil kunne hjembringes, skulle til fulde opvejes af den højere pris, der vil kunne opnås for en fuldgod vare. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at fiskerne vil kunne hjembringe sild af ældre fangst iset løst i lasten, men sildene må i så fald alene anvendes til foder eller teknisk brug. Denne regel er igennem lang tid blevet praktiseret af svenske fiskere, og efterhånden har også flere og flere danske fiskere fået øjnene op for betydningen heraf.

Ad § 9.

I § 9 er der indenfor visse nærmere angivne tidsfrister pålagt fiskerne en forpligtelse til at ise fangsten. Ved isning af fisken hæmmes bakterievæksten, og det er derfor navnlig i den varme tid af året af største betydning for at bevare fiskens kvalitet, at denne nedises forsvarligt straks efter fangsten. At man har undtaget fartøjer under 10 BRT, skyldes, at disse mindre fartøjer

almindeligvis ikke er indrettet til at medtage is. Dette gælder således alle kystfartøjerne på Jyllands vestkyst og de mindre indvandsfartøjer. Der er ved § 46 åbnet mulighed for at dispensere fra omhandlede bestemmelser.

Dette vil således blive nødvendigt for så vidt angår visse mindre fiskepladser, hvor der ikke findes isværker eller ishuse, og som ikke i øvrigt har mulighed for at sikre sig de fornødne tilførsler af is. Fra fiskerierhvervets side tilstræbes en forbedring af disse forhold, som man i øvrigt også har haft for øje ved loven om lån til fremme af afsætningen af fisk og fiskeriprodukter.

Ad § 11.

Den i § 11 omhandlede isningsforpligtelse er en naturlig fortsættelse af den fiskerne ved § 9 pålagte forpligtelse til isning af fisken og tjener samme formål som anført i bemærkningerne til denne §. At rogn ikke må komme i direkte berøring med is, skyldes, at isen forårsager en misfarvning af rognen og dermed en forringelse af varens kvalitet.

Den nærmere foreskrevne fordeling af ansvaret for, at isningsforpligtelsen er overholdt samt reglerne for, hvornår overlevering skal betragtes som sket, har kun betydning i relation til et eventuelt strafansvar i henhold til loven, men er derimod uden privatretlig betydning, således at spørgsmålet om et eventuelt erstatningsansvar i tilfælde af fiskens ødelæggelse på grund af manglende isning må afgøres efter de almindelige privatretlige regler herom.

Ad § 12.

De i § 12 foreskrevne krav, der er i overensstemmelse med de almindelige sundhedsmæssige forskrifter, må anses for det minimum, der må forlanges opfyldt ved indretning af nye lokaler og rum bestemt til opbevaring af ferske og frosne fisk og fiskevarer. For så vidt angår bestående virksomheder kommer overgangsbestemmelserne i § 46 til anvendelse.

Også på dette område vil der ligesom ovenfor ad § 9 anført kunne opnås betydelige forbedringer gennem en udnyttelse af loven om lån til fremme af afsætningen af fisk og fiskeriprodukter.

Ad § 13.

Netop for en så ømtålig vare som fisk, er det af største betydning, at der også under transporten, der, når det drejer sig om eksport, ofte strækker sig over mange dage, sikres fisken de bedst mulige vilkår, således at kvaliteten ikke forringes.